

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **VELPA plus s.r.o.**, se sídlem Pelcova 765, Mutěnice, zast. JUDr. Petrem Poledníkem, advokátem se sídlem Příkop 4, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 13. 2. 2009, č. j. 1010/09-1701-21, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2017, č. j. 8 Af 48/2013 – 141,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) ze dne 8. 3. 2017 směřuje proti v záhlaví označenému rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“).

Nejvyšší správní soud si v rámci přípravných úkonů řízení o kasační stížnosti vyžádal od městského soudu spis zn. 8 Af 48/2013. Uvedený soudní spis obsahuje mj. potvrzení o dodání a doručení napadeného rozsudku do datové schránky Ing. Iva Šulce, daňového poradce, IČ 12745847, se sídlem Na Harfě 935/5c, Praha 9, jímž byla stěžovatelka v řízení před městským soudem zastoupena. Z této listiny vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen prostřednictvím jejího tehdejšího zástupce ve čtvrtek 2. 3. 2017. Shodně s tímto zjištěním Nejvyššího správního soudu stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že jí byl napadený rozsudek doručen dne 2. 3. 2017. Dále z obsahu spisu krajského soudu vyplývá, že ve věci nebylo vydáno opravné usnesení.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *„[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou*

zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

Dle § 42 odst. 2 s. ř. s., „[m]á-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim.“

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“ Uvedené ustanovení se užíje přiměřeně i v řízení o kasační stížnosti (srov. § 120 s. ř. s.).

Zákonná lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti počala běžet dne následujícího po dni doručení napadeného rozsudku zástupci stěžovatelky, tedy dne 3. 3. 2017, přičemž její konec připadl na čtvrtek 16. 3. 2017, tedy nikoliv na sobotu, neděli či státní svátek. Uplynutím tohoto dne proto stěžovatelce skončila lhůta pro podání kasační stížnosti proti napadenému rozsudku. Nejvyššímu správnímu soudu byla kasační stížnost stěžovatelky doručena dne 22. 3. 2017 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Obálka, ve které byla stížnost soudu doručena, je opatřena podacím razítkem s datem 21. 3. 2017. Nadto je třeba podotknout, že daná obálka obsahovala i (zjevně omylem přiloženou) další písemnost, datovanou dnem 17. 3. 2017. Lze proto uzavřít, že kasační stížnost nebyla podána ve lhůtě dle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s., nýbrž až po jejím marném uplynutí.

Dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně“. Toto ustanovení se užíje přiměřeně i v řízení o kasační stížnosti (§ 120 s. ř. s.). Jelikož Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížnost byla podána opožděně, nezbylo, než ji v souladu s výše citovanými zákonnými ustanoveními odmítnout.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za přiměřeného užití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona). Kasační stížnost byla odmítnuta, pročež žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

